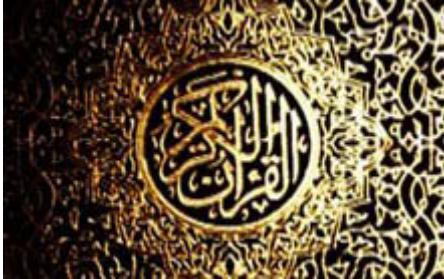

Els musulmans de Catalunya, sense assignatura de religió

Dij, 25/02/2010 per Catalunya Religió

(David Casals - CR) Les classes de religió islàmica a Catalunya només s'imparteixen en horari extraescolar. Així ho explica a CatalunyaReligió.cat el portaveu del Consell Islàmic Cultural de Catalunya, Mohamed Halhoul, que també assegurar a cap centre escolar s'està impartint l'assignatura de religió islàmica que preveuen els acords estatals de cooperació amb les confessions religioses de 1992.

Halhoul explica que en virtut d'un acord que van arribar la Fundació Hassan II --organització estatal marroquina per als musulmans a l'exterior-- i el Departament d'Educació de la Generalitat, hi ha un grup de professors que, fora de l'horari escolar, fan classe als alumnes de les famílies marroquines que ho sol·liciten. Es tracta d'un contingut educatiu avalat pel Ministeri d'Educació marroquí, dirigit a les famílies d'aquest país, on no només s'ensenya religió, sinó àrab, història del Marroc i cultura general.

D'altra banda, la Unión de Comunidades Islámicas de España (Ucide), una de les organitzacions que agrupa a les entitats religioses musulmanes a tot l'Estat, ha dissenyat en col·laboració amb l'editorial catòlica SM un programa de religió islàmica per a l'ensenyament obligatori. Aquest manual, *Descubrir el islam*, es va presentar a principis d'aquest curs i la seva publicació va comptar amb el suport econòmic de la fundació estatal Pluralismo y Convivencia.

De fet, al gener de 1996 es va publicar al BOE el currículum de l'ensenyament religiós islàmic al llarg de les diferents etapes educatives. Malgrat el reconeixement oficial, aquesta assignatura segueix lluny de ser una realitat ja que, segons dades facilitades pel Ministeri d'Educació, només s'imparteix a Andalusia, Aragó, Canàries, Ceuta i Melilla, tot i que en aquest curs s'han sumat tres escoles del País Basc. A Catalunya, el mateix [Departament d'Educació també admet](#) que no s'està impartint.

Protestants, jueus i musulmans tenen acords de cooperació amb l'Estat des de 1992, on se'ls reconeix una sèrie de drets, tot i que, asseguren, la majoria no s'han desenvolupat. Entre els drets reconeguts, destaquen protecció jurídica dels llocs de culte; el reconeixement dels respectius ministeris religiosos; assistència als fidels a l'exèrcit, presons o hospitals públics; ensenyament religiós a les escoles; festivitats; regulació d'enterrament i cementiris; beneficis fiscals o el reconeixement a efectes civils del matrimoni celebrat conforme als seus rituals.